

Com a responsable d'aquesta nova secció, voldria dir que aquesta bajanada que esteu llegint és un intent de fer recordar, amb un to irònic la vida i miracles de la colla desde la festa major fins al final de temporada. No està fet amb l'ànim de ferir a ningú, però si algú no està content pel que ha sortit, m'ho pot fer saber i així la gràcia s'acabarà. Intentarem que tothom i surti fins i tot jo mateix, i per tant n'hauré de fer alguna de grossa per sortir en aquestes pàgines. Així doncs no us dono més la tabarra, i comencem a llegir aquest nova secció.

ACTUACIÓ A CAMPRODON 11/9/92

A Camprodon no van deixar acabar la nostra actuació perquè el trànsit de la «Diagonal» de plaça començava a ser força lent, i això va fer els conductors s'impacientessin i fessin sonar les bocines dels seus automòbils provocant un cert nerviosisme al pobre guàrdia urbà ubicat a la zona que, un cop acabat el pilar de quatre, ens va dir:

-Venja, to er mundo fuera d'akí, que el tràfiko està ja que jarde,eyyy.Muuu, pero que muuuu bonito, pero sa cabao ey, m'antendeii no?

ACTUACIÓ AL CARRER CORRÓ • 27/9/92

La nostra colla s'està convertint en un equip de futbol. El nostre cap de colla, en Joan Cruyffteras, en el quatre de sis net va fer un canvi convenient per l'equip, substituint l'aixecador titular, amb el dorsal 10, per l'aixecador suplent, dorsal 14, perquè considerava que l'aixecador titular no estava al 100% de les seves condicions per carregar aquest

castell tan important per al mateix. Recordem el moment del canvi:

-Vale, bien, bien, aguantándolo bien ahí. Bien, vamos diosos, ahí aguantando il aixecadoro, venga rapidito. 14 preparate caliente un poco que vas a entrar dentro di muy poco. Vale muy bien il castillo istá clavado, bien.ºEhhhhhhh! il numero 10 qui mi haces, venga sube. No?, abajo. Il 14 preparate que vas a saltar al campo. Cambio, cambio, aixecadoro abajo, venga 14 preparate. Venga arriba, bien, bien, benga qui ya ista cargido, bien.

D'altra banda també s'hauria de presentar públicament el nou fitxatge de la colla, per si no el coneixeu és l'Albert, un jovenet que promet molt dins el món casteller. Sinó recordem el quatre de sis net del carrer Corró. El president, Jordi Lluís Nuñterras, el va presentar així en els mitjans de comunicació:

-Bèèèè. Esssperem que aquest noi provvvvinemt de la cantera, ehhhh, ens ajudi a creïxxer amunt i amunt per arribar a lesss nostressss fitecsss mèsssss importants, com el quatre de set. ...s un jove amb futur per endavant i esssperem que de momet lesss lesions no ens el facin malbé. Podem conssssiderar-lo un estranger perquè de moment el seu valor és incalculable.

ACTUACIÓ AL XIVÈ CONCURS DE CASTELLS (TARRAGONA) • 4/10/92

Després de fer una magnífica actuació al carrer Corró ens ho jugàvem tot en una visita a les terres tarragonines. El partit va ser dur, i el temps no acompanyava a una jornada castellera. Els nervis eren presents en tot l'equip. Als vestidors, millor dit, a la plaça, es respirava

cert nerviosisme. Els objectius els tenia tothom marcats, rebre el nombre menor de gols possibles, o dit d'una altre manera, aconseguir el màxim de punts, i rentar una mica la cara de Granollers superant l'antiga colla castellera de la nostra ciutat.

Ens aproximàvem a la plaça de braus, lloc on es realitzaria la batalla i uns dels matxs més importants de la nostra curta història. El salt a la sorra de la plaça fou espectacular, els nostres incondicionals espectadors -un petit nombre de pares- ens van fer costat des de la sorra i des de les graderies, fent voleiar els nostres colors, que no es veieren des de la plaça a causa de la immensitat del terreny i del gran nombre de seguidors del nostres enemics.

La nostra actuació començà amb la torre de sis, que no es va poder descarregar. En la següent ronda vam llençar la casa per la finestra i intentarem el castell més esperat. Hi havia un intens nerviosisme abans de fer la pinya. El castell pujava de mica en mica, ... i quan només faltava que en Raul fes el pas, patapum, el castell per terra i la moral també. Va haver-hi una claríssima infracció per part de les altres colles, que entre totes es van posar d'acord per fer-nos pinya en aquest castell i van fer que es remogués i finalment caigués. Llavors decidida fer-lo a la pròxima actuació a casa.

Moixos vam rebre el nostre petit trofeu per ficar-lo a les vitrines del club, i mentre sortíem de la plaça van trobar-nos el paper que posava «9 quatre de set», i vam fer la promesa de cremar-lo quan aconseguíssim aquest castell. Cansats de tan sol i una mica

